

தொடியோர் கொய்குழை யரும்பிப குமரி ஞாழல் என்பது உயர்திணைக்கட்பெயரிற் பிரிந்த ஆறெழி மிகுசொல். வடுகரசராயிரவர் மக்களையுடையரென்பது பெயரிற் பிரிந்த பெண்ணெழி மிகுசொல். இவர் வாழ்க்கைப்பட்டாரென்பது தொழிலிற் பிரிந்த ஆறெழி மிகுசொல். இவர் கட்டிலேறினாரென்பது தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணெழி மிகுசொல். நம்பி னூறெருமையுடையனென்பது அஃறிணைக்கட்பெயரிற் பிரிந்த ஆறெழி மிகுசொல். நம்மரசனாயிரம் யானையுடையனென்பது பெயரிற் பிரிந்த பெண்ணெழி மிகுசொல். தொடிசெறித்தலும், மக்கட்டன்மையும், இவ்வாழ்க்கைப்படுதலும், கட்டிலேறுதலும், எருமைத்தன்மையும், யானைத்தன்மையும் ஒழிக்கப்படும் பொருட்கு முண்மைபாற் பொதுவாய் நிற்கற்பாலன ஒருபாற் குரியவாய் வருதலின், மரபுவழுவமைத்தவாறு.

பிறசொல்லாற் பிரிவன “வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினும்.” எ-ம். “தெரிநிலை யுடைய வஃறிணையியற்பெயர்.” எ-ம். “நினையுங் காலைத் தத்த மரபின்—வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.” எ-ம். முன்னோதப்படுதலானும், ஆண்டு வழுவின்மையானும், ஈண்டுத்தாமே பிரிவனவே கொள்க.

தம்மாற் றும்பிரியுமென்பார் பெயரினுந் தொழிலினுமென்றார். பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தாமே பிரிவன வெனினுமமையும்.

அஃறிணைக்கட்பெயரிற் பிரிந்தனவுளவேற் கண்டு கொள்க. இன்றிவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லா மறங் கறக்கும்; உழவொழிந்தன என உரையாகிரியர் காட்டினாராலோவெனின்:—பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலுமுழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமை நீங்குதல் வழுவன்மையான் ஈண்டைக்கெய்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்மென்பது. (௫௦)

௫௧. பலவயி னுனு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெயரஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளோ.

இ - ள். திணை விராயெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுள கத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். 'வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்—சுகுகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்—குறுகா ரறிவுடை யார்.'

எ-ம். 'கதிஞ்சினத்த கொல்களிறுங்—கதழ்பரிய கவிமாயு—நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு--நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென--நான்குடன் மாண்ட தாயினும்.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியுமெனவே, சிறுபான்மை உயர் திணைச்சொற்கொண்டு முடியவும் பெறுமென்பதாம்.

உ-ம். 'பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் திணிப்பெண்டிர்—மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டு.' எ-ம். 'பார்ப்பார் தவரே சமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தா ரினையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படு வார்.' எ-ம். வரும்.

இருதிணைப்பெயரும் விராய் வந்து ஒருதிணைச்சொல்லான் முடிதல் வழுவாயினும், செய்யுளகத்தமைகவெனத்திணைவழுவமைத்தவாறு.

'பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பெனன்—றந்நான் கல்லது குடியு மில்லை' என இருதிணைப்பெயரும் விரவி வாராது உயர்திணைப்பெயரே வந்து செய்யுளுள் அஃறிணை முடியு கொண்டனவென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனினின்:—பாணன் முதலாயினரைக் குடியென்று சுட்டிய வழிக் குடிக்கேற்ற தொகை கொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வுரை போலியுரையென்க. குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பெனன் றந்நால்வருமல்லது குடியில்லையென்றேயாம்.

'தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்தேரு—மெம்மை நினையாது விட்டனரேல் விட்டகல்க.' எ-ம். 'யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்—தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்.' எ-ம். இவை

யெவ்வாறு வந்தனவோவெனின்:—அவை தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில் பொருளையும் விராயெண்ணித் தலைமைப்பொருட்கு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொருளுமுடிந்தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வந்தன, ஈண்டைக்கெய்தாவென்பது. தானுந்தன் புரவியுந் தோன்றினான் என்பதுமது.

ருஉ. வினைவேறு படேம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொலென்
றியிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இ - ள். வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொல்லும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்லுமென இரண்டு வகைப்படும் பலபொருளொருசொல். எ - று.

இனமுஞ்சார்புமுளவேனும் வேறுபடுத்தற்கண் வினை சிறப்புடைமையின், அதனாற் பெயர் கொடுத்தார், ஆதிண்டு குற்றியென்பதுபோல.

இலக்கணச்சூத்திரங்களேயமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—இருவகையவென்னும் வரையறை அவற்றாற் பெறப்படாமையானும், வகுத்துப் பின்னுமிலக்கணங்கூறிய வழிப் பொருள் இனிது விளங்குதலானும், இச்சூத்திரம் வேண்டுமென்பது. (ருஉ)

ருங். அவற்றுள்,
வினைவேறு படேம் பலபொரு ளொருசொல்
வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுந்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இ - ள். அவ்விரண்டனள்ளும், வினைவேறுபடும் பலபொருளொருசொல், ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும், இனத்தானும், சார்பானும், பொருடெரிநிலைக்கட்பொதுமை நீங்கித் தெளியத் தோன்றும். எ - று.

மாவென்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பிறபொருட்கும் பொது. குருகென்பது ஓர்பறவைக்கும் உழைக்கிற்கும் வளைக்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. நாகமென்பது மலைக்கும் ஒருசார்மரத்திற்கும்

யானைக்கும் பாம்பிற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. சேவென்பது ஒருசார்ப்பெற்றத்திற்கும் ஒருமரத்திற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது.

மாப்பூத்தது; மாவும்ருதுமோங்கின என வேறுபடு வினையானும் இனத்தானும், மடமென்பது விளங்கிற்று. கசசம் புச்சு நின்று மாக்கொணுவென்றவழிக் குதிரையென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. குருகு முதலாயினவுமன்ன.

வேறுபடுவினையினுமென்றாரேனும், ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனால், இம்மாவயிரம், வெளிறு என வேறுபடுக்கும் பெயருங் கொள்ளப்படும்.

இனத்தொடு சார்பிடை வேற்றுமையென்னையெனின்:-- ஒரு சாதிக்கணணைந்த சாதி இனமெனப்படும்; அணைந்த சாதியன்றி ஒருவாற்றினையபுடையது சார்பெனப்படு மென்பது. (103)

104. ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும் வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன் னினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.

இ-ள். வேறுபடாத வினை கொண்டவழி வேறுபடாது தோன்றும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொருசொல் ஆராயுங்காற் கிளந்து சொல்லப்படும். எ -று.

உ-ம். மாமரம் வீழ்ந்தது; விலங்குமா வீழ்ந்தது என வரும்.

வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொலென வேறு நிற்பனவில்லை வேறுபடுவினைமுதலாயினவற்றான் வேறுபடு வனதாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாப் பல பொருளொருசொல்லாமென்பது அறிவித்தற்கு ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித்தோன்றுமென்றார். ஒன்றுவினைமருங்கி னென்றித் தோன்றுமென ஒருகுத்திரமாக உரையாகிரியர் பிரித்தாராலெனின்:—அங்ஙனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினை மருங்கினென்றித் தோன்றுதலும் வினைவேறுபடேஉம் பல பொருளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலானும், வினைவேறுபடுவன தாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினை

வேறுபடாதனவாமென்பது அதனாற்பெறப்படாமையானும், அது போலியுரையென்க.

முன்னும் பின்னும் வருஞ் சார்பு முதலாயினவற்றாற் குறித்தபொருள் விளங்காக்கால் கிளந்தே சொல்லுகவென யாப்புறுத்தற்கு நினைபுங்காலையென்றார்.

ஆங்கென்பது உரையசை.

குறித்த பொருள் விளங்காமைக் கூறல் மரபன்மையின் மரபு வழக்காத்தவாறு. (௫ச)

௫௫. குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இ - ன். ஒருபொருள் வேறுபாடு குறித்தோன், அஃ தாற்றன் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'அரிதாரச் சாந்தங் கலந்தது போல—வருகெ ழுத் தோன்றி வருமே - முருகுறழு—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.' எ-ம். 'வாருமதுச் சோலை வண்டுதிர்த்த நாண்மலரா— னாறு மருவி நளிமலை நன்னாட.' எ-ம். வரும். 'கலந்தது போல வருமே யிலங்கருவி—யன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.' எ-ம். 'நாறு மருவி நளிமலை நன்னாட.' எ-ம். தெரித்து மொழி யாத வழிக் குறித்தது விளங்காது வழப்படுதலின் மரபு வழக்காத்தவாறு. வடநூலார் இதனை நேயமென்ப.

'ஊட்டியன்ன வொண்டளிர்ச் செயலை.' என்புழி இன் னதனை யென்று தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம் பிற வெனின்:—உவமையென்னு மலங்காரமாயினன்றே இன்ன தொன்றனையெனல்வேண்டிவது. செயலையந்தளிரினது செய் யாத நிறத்தைச் செய்ததுபோலக் கூறுங்கருத்தினனாகவிற் பிறிதோரலங்காரமாம். அதனான் அது கடாவன்றென்பது. "படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி—னெடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி' என வின்னோரன்னவெல்லாம் அவ்வலங்காரம்பற்றி வந்தன.

'ஒல்லேங் குவளைப் புலாஅன் மகன்மார்பிற்புல்லெ ருக்கங் கண்ணி நநிது' என்புழிக் குவளை புலானாறுதற்கும்

எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கும் காரணங்கூறுமையின் வழுவாம் பிறவெனின்:—புதல்வற்பயந்த பூங்குழன்மடந்தை பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த கிழவனொடு புலந்துரைக்கின்றாளாகலிற் குவளை புலாறுதற்கு அவன்றவற்றோடு கூடிய அவள்காதல் காரணமென்பதூஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்நன் செய்த துனி கூர் வெப்பம் முகிழ்நகை முகத்தாற்றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலேக்கொருகாற் பெருகுமன்பு காரணமென்பதூஉம் பெறப்படுதலின், வழுவாகாதென்பது.

5

மீக்கூற்ற மென்புழிப்போலக் கூற்றுக் கூற்றமென நின்றது. (௫௫)

௫௬. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபேய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சிறப்பே சேறற்சொல் விறற்சொலென்
ராவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யன்ன பிறவு மவற்றோடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு
மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

1

இ - ன். குடிமை முதலாக விறற்சொலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுமுளப்பட அன்னபிறவும் அவற்றோடு பொருந்தித் தொக்கு முன்னத்தினுணருங் கிளவிகளெல்லாம், உயர்திணைப்பொருண்மேல் நின்றனவாயினும், அஃறிணைப் பொருளையுணர்த்தி நின்றவழிப்போல, அஃறிணை முடிபே கொள்ளும். எ - று.

2

உ-ம். குடிமை நன்று, குடிமை தீது; ஆண்மை நன்று, ஆண்மை தீது என வரும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறு பொருந்தும் வினை தலைப்பெய்க.

3

தன்மைதிரிபெயர் அலி. இதனோடொருபொருட்கிளவி யாய் வருவனவுங் கொள்க.

உறுப்பின்கிளவி குருடு முடம் என்னுந்தொடக்கத்தன. காதற்சொல் பாவை யானையென ஒப்புமை கருதாது காதல் பற்றி வருவன. சிறப்புச்சொல் கண்போலச் சிறந்தானைக் கண்ணென்றலும் உயிர்போலச் சிறந்தானை உயிரென்றலும் என இவை முதலாயின. செறற்சொல் செறுதலைப் புலப் படுக்கும் பொறியறை கெழீஇயிவி யென்னுந் தொடக்கத்தன. விற்றற்சொல் விறலையுணர்த்தும் பெருவிறல் அருந்திறலென் னுந்தொடக்கத்தன. தன்மைதிரிபெயர் முதலாயின பொருள் வகையான் ஆரகவடக்கப்பட்டன.

குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை' பெண்மை, உறுப்பின்கிளவி, சிறப்புச்சொல், விற்றற்சொல் லென்பன உயர்திணைக்கண் ஆகுபெயராயல்லது வாரா; அல் லன இருதிணைக்கண்ணும் ஒத்தவுரிமையவெனக் கொள்க. காதல்பற்றிச் சிறுவனை யானையென்றலும் ஆகுபெயராமன் றேவெனின்:-யாதானுமோரியையுபற்றி ஒன்றன்பெயரொன் றற்காயது ஆகுபெயராம்; இயையு கருதாது காதன்முதலா யினவற்றான் யானையென்றவழி ஆகுபெயருள் அடங்காவென் பது. சிறுவனை யானையென்றலும் ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காத லொப்புமையான் ஆகுபெய ரென்பாருமுளர்.

சொல்லானன்றித் திணைவேறுபாடு சொல்லுவான் குறிப் பொடு படுத்துணரப்படுதலின், முன்னத்தினுணருங் கிளவி யென்றார்.

அஃறிணைமுடிபினவென்னுது அஃறிணை மருங்கிற் கிளந் தாங்கியலும் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், குடிமை நன்று, குடிமை நல்ல; அடிமை நன்று, அடிமை நல்ல என வேற்புழி ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்றலுங் கொள்ளப்படும்.

அன்னபிறவுமென்றதான் வேந்து வேள் குரிசில் அமைச்சு புரோசு என்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

குடிமைமுதலாயின உயர்திணையுணர்த்தும்வழி அஃறி ணையான் முடிதல் வழுவாயினும் அமைகவெனத் திணைவழு வமைத்தவாறு.

௩௭. கால முலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தேய்வம் வினையே பூத
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வருஉ
மாயீ ரைந்தோடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன.

இ - ள். காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் அத்
தன்மைய பிறவுமாகிய அப்பகுதிக்கண் வருஞ் சொல்லெல்
லாம், உயர்திணைச் சொல்லாயினும், உயர்திணைக்கட் பால்
பிரிந்திசையா, அஃறிணைப்பாலாயிசைக்கும். ௭ - று.

உ-ம். இவற்குக் காலமாயிற்று; உலகம் பசித்தது; உயிர்
போயிற்று; உடம்பு துணுகிற்று; தேய்வஞ் செய்தது; வினை
விளைந்தது; பூதம் புடைத்தது; ஞாயிறு பட்டது; திங்களெ
ழுந்தது; சொன்னன்று என வரும்.

பிறவுமென்றதனால், பொழுது நன்று; யாக்கை தீது;
விதிவலிது; கனவி கடுகிற்று; மதி நிறைந்தது; வெள்ளி
யெழுந்தது; வியாழநன்று என்பனபோல்வன கொள்க.

காலமென்றது காலக்கடவுளை. உலகமென்றது ஈண்டு
மக்கட்டொகுதியை.

உயிரேயுடம்பேயெனப் பொதுவகையாற் கூறினாரே
னும், மக்களுயிருமுடம்புமே கொள்ளப்படும். என்னை? உயர்
திணைமுடிபுகொள்ளாவென விலக்கப்படுவன அவையேயா
கலினென்பது. “அஃறிணை யென்மன ரவரல பிறவே”
என்புழி அஃறிணையாடங்கி உயர்திணைமுடிபெய்தாமை
யின், அவையும் விலக்கற்பாட்டிற்கேலாவெனின்:—அற்
றன்று: மக்கட்சட்டுடைமையான் அவை உயர்திணையேயா
மென்பது. யாதோ மக்கட்சட்டுடையவாரெனின்:—அறஞ்
செய்து துறக்கம் புக்கான். ௭-ம். உயிரீந்தொருமகன்
கிடந்தான். ௭-ம். உயிருமுடம்பும் அவரின் வேறன்றி அவ
ராகவுணரப்பட்டு உயர்திணைக்கேற்ற முடிபு கொண்டு நின்ற
லின் மக்கட்சட்டுடையவென்பது. ஓராவை எம்மன்னை வந்
தாளென்றும் ஓரெருத்தை எந்தை வந்தானென்றும் உயர்

திணைவாய்பாட்டாற் கூறியவாறுபோல, உயிருமுடம்பும் அவ்வாறு கூறப்பட்டனவென்று கொள்ளாமோவெனின்:— கொள்ளாம்; அவற்றான் வரும் பயனோக்கிக் காதலால் எம் மன்னை எந்தையென்றான் ஆண்டு; ஈண்டுக் காதன்முதலாயின வின்மையின் மக்கட்சட்டுடையவென்பது.

பால்வரை தெய்வமென்பது எல்லார்க்கு மின்பத்துன் பத்திற்குக் காரணமாகிய இருவினையையும் வகுப்பது. வினையென்பது அறத்தெய்வம். சொல்லென்பது நாமகளாகிய தெய்வம்.

அஃதேல், குடிமை யான்மையென்பனவற்றோடு இவற்றிடை வேற்றுமையென்னையெனின்:—அவை இருதிணைப்பொருட்கண்ணுஞ் சேறன்மாலைய; இவை அன்னவல்லவென்பது.

உலகமென்பது இடத்தையும் ஆகுபெயரான் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய மக்கட்டொகுதியையு முணர்த்துமாகலான், இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோவெனின்:—அற்றன்று; வடநூலுள் உலகமென்பது இருபொருட்குமுரித்தாக ஒதப்பட்டமையின், மக்கட்டொகுதியையு முணர்த்தும்வழியும் உரியபெயரேயாகலின் ஆகுபெயரன்று; அதனால் ஒருசொலிருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப்படாது இருபொருட்கு முரிமையான் இரண்டுசொல்லெனவே படுமென்பது. வேறு பொருளுணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே துணிவாயினும், பலபொருளொருசொலென்புழி எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒரு சொல்லென்றார்.

மேலென்பது ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்லாகலின், ஈறு திரிந்து மேனவென நின்றது.

இதுவுந் திணைவழுவமைதி.

(௫௭)

௫௮. நின்றங் கிசைத்த லீவணியல் பின்றே.

இ - ள். ஈறு திரியாது நின்றங்கு நின்று உயர்திணையிசைத்தல் ஈண்டியல்பின்று. எ - று.

ஈண்டென்றது காலமுதலாகிய சொற்களை. அவை இடையீடின்றிமேற்சொல்லப்பட்டு நின்றவின் இவனென்றார்.

இவணியல்பின்றெனவே, குடிமை ஆண்மை முதலாயினசொல்லின்கண், குடிமைநல்லன்; வேந்து செங்கோலன் என நின்றாங்கு நின்று உயர்தீணையாயிசைத்தல் இயல்புடைத்தென்பதாம். (௫௮)

௫௯. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இ - ள். காலமுதலாகிய சொல் உயர்தீணையாயிசைத்தலுமுரிய, ஈறு திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி. எ - று.

காலன் கொண்டான், உலகர் பசித்தார் என வாய்பாடு வேறுபட்டவழி உயர்தீணையாயிசைத்தவாறு கண்டுகொள்க.

கூய. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இ - ள். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனை வாங்கிக் கூறியவழி அச்சொற் மன்பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பானுணர்த்தலுமுரித்தது. எ - று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் உணர்த்தாமையுமுரித்தென்பதாம்.

உ-ம். அறஞ்செய்தான் றறக்கம்புகும். எ-ம். இழிவறிந்துண்பான்கணின்பமெய்தும். எ-ம். வரும். இவை சொல்லுவார்க்கு இனப்பொருளியல்புரைக்குங் குறிப்புள்வழி, மறஞ்செய்தான் றறக்கம்புகான்; கழிபேரிரையன் இன்பமெய்தான் எனவினஞ்செப்புதலும், அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் கண்டுகொள்க.

எடுத்தபொருளை உணர்த்துமொழியை எடுத்த மொழியென்றார்.

இனனல்பொருளினீக்குதற்கு இனமென்றார்.

அஃதேல், மேற்சேரிக் கோழியலைத்தது எனக் கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்புண்டது. எ-ம். குடங்கொண்டான் வீழ்ந்தான் எனக் குடம் வீழ்ந்தது. எ-ம். இவையினஞ்செப்புமென்றும், ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்பன இனஞ்

செப்பாவென்றும் உரையாசிரியர் கூறினாராவெனின்:—அற்
றன்று: கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்புண்டலின்றி மேற்சேரிக்
கோழியலைத்தலமையாமையானும், குடம் வீழ்தலின்றிக்
குடங்கொண்டான் வீழ்தலமையாமையானும், கீழ்ச்சேரிக்
கோழியலைப்புண்டலும் குடம் வீழ்தலும் சொல்லானன்றி
இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாக
லான் ஈண்டைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலா
னென்பது. இன்றோன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டன
வெனின்:—புகையுண்டென்றவழி எரியுண்மை பெறுதலுஞ்
சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாமென்பது. இனி ஆ வாழ்க
அந்தணர் வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும்
ஒழிந்த மக்களுஞ் சாகவென்னுங் கருத்தினனாயின் இவையு
மினஞ் செப்புவனவன்றோ வென்பது. அதனான் அவை
போலியுரையென்க.

ஒருதொடர் ஒருபொருளுணர்த்தியமையாது வேறொரு
பொருளுங் குறித்துநின்றல் வருவாயினும் அமைகவென
மரபுவழுக்காத்தவாறு. (௬௦)

௬௧. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.

தம்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலும் தம்முதல்
வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலுமெனச் சினைநிலைக்கிளவி
இருமுடிபுடையவற்றுள், முதல் வினைக்கியலுமெழுத்தான்
முடிவுழியென்பார், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடை
யென்றார்.

இ - ள். கண்முதலாயவும் பிறவும் பன்மை குறித்து
நின்ற சினைநிலைக்கிளவி; அவை தம் வினைக்கியலுமெழுத்தான்
முடியாது தம்முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியும்வழிப்
பன்மையாற் சொல்லப்படும் யாப்புறவுடையவல்ல; முத
லொன்றாயின் ஒருமையானும், பலவாயிற் பன்மையானுங்
கூறப்படும். எ - று.

உ-ம். கண்ணல்லள்; தோணல்லள்; முலைநல்லள். எ-ம். கண்ணல்லர்; தோணல்லர்; முலைநல்லர். எ-ம். வரும்.

பிறவுமென்றதனாற் புருவங் காத்தென்னுந் தொடக்கத் தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறுங் கடப்பாடிவவே யென்றதனாற் பால்வழு வும், தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங்கடையென்றதனாற் றிணை வழுவுமமைத்தார்.

பன்மை கொண்டன, பன்மையொருமை மயக்கமில்லாத் திணைவழுவாகலின், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையென்பதனான் அமைக்கப்படும்.

மூக்கு நல்லள் கொப்பூழ் நல்லள் என ஒருமைச்சினைப் பெயர் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், நிறங்கரியள் கவ வுக்கடியள் எனப் பண்புந்தொழிலும் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், தன்னினமுடித்தலென்பதனா னமைக்கப் படும்.

கோடு கூரிது களிறு குளம்பு கூரிது குதிரை எனவஃ றிணைப் பன்மைச்சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிந்தனவும் அமையுமாறென்னையெனின்:— ஆண்டுப் பன்மையொருமைமயக்கமல்லது திணைவழுவின்மை யின் ஈண்டைக்கெய்தா, அப்பன்மையொருமைமயக்கம் ஒன் றெனமுடித்தலென்பதனானமைக்கப்படும். அஃதேல், இச் சூத்திரத்தாற் றிணைவழுவோடு கூடிய பால்வழுவமைக் கப்பட்ட தென்பது எற்றும்பெறுதுமெனின்:—சினைக்கிள விக்குத் தம்வினைக் கியலுமெழுத்தாவது அஃறிணைவினைக் குரிய வெழுத்தாம்; அஃதல்லாதது உயர்திணைக்குரிய வெழுத்தேயாம். என்னை? அஃறிணைக்கு மறுதலை உயர் திணையேயாகலான். அதனாற் றிணைவழுவதலும் பெறுது மென்பது. அஃதேல், தம்வினைக்கியலுமெழுத்தாவன சினை வினைக்குரிய வெழுத்தென்றும், அவையல்லாதனவாவன முதல்வினைக்குரிய வெழுத்தென்று முரைக்க; உரைக்கவே, உயர்திணைச்சிணையும் அஃறிணைச்சிணையுமெல்லா மடங்குமெ னின்:—அற்றன்று: அஃறிணைக்கட் சினைவினைக்குரிய எழுத்